

Ks. BENEDICT HUGHES CMRI

**MORALNE BANKRUCTWO
MODERNISTYCZNEGO NEOKOŚCIOŁA**

KRAKÓW 2021

www.ultramontes.pl

Moralne bankructwo modernistycznego neokościoła ⁽¹⁾

KS. BENEDICT HUGHES CMRI

Redaktor "The Reign of Mary"

Kilka dni temu przejeżdżałem obok czyjegoś ogrodu i zobaczyłem tam nie jednego, a dwa strachy na wróble. Zdałem sobie sprawę, że coraz rzadziej widuje się te karykatury – ot, jeszcze jedno echo minionej epoki. Ale przyszło mi też na myśl, że strach na wróble to właściwy symbol kościoła soborowego.

Oczywiście strachy na wróble celowo mają wyglądać jak ludzie, aby odstraszać ptaki, które mogą zjadać rosące rośliny lub wydziobywać ziarna z niedawno obsianych pól. Jednakże nie są ludźmi, ponieważ nie ma w nich duszy ani życia. Są pustymi garniturami odzieży mającymi przypominać ludzi.

Strachy na wróble wyglądają jak istoty ludzkie, ale nie ma w nich ani duszy, ani życia – tak samo jak soborowy kościół wyglądający trochę jak katolicki Kościół, ale nie posiadający ani duszy, ani życia.

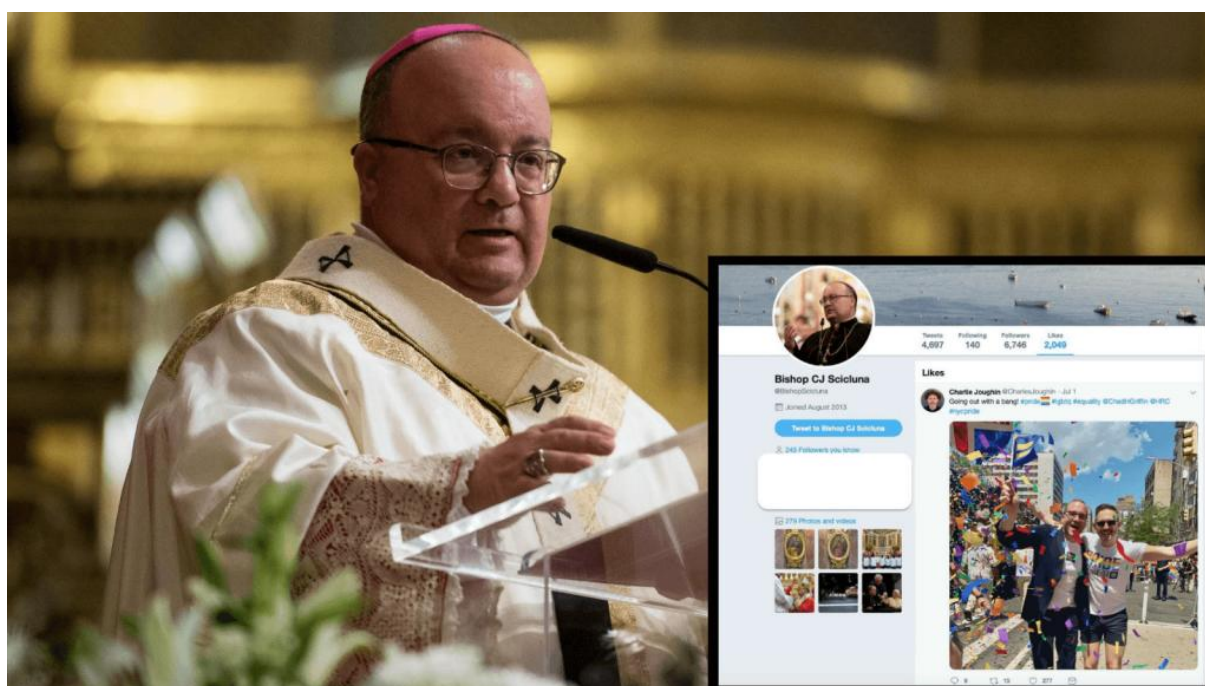
Na podobnej zasadzie *Novus Ordo* czyli kościół soborowy jest pustym kompletem ubrań. Ma wyglądać jak coś prawdziwego – czyli Kościół katolicki założony przez Jezusa Chrystusa – ale nie jest tym, za co się podaje. Jest pusty, pozbawiony życia. Ta pustka staje się coraz bardziej widoczna dla każdego uczciwego obserwatora.

Moralne bankructwo soborowego kościoła było widoczne już od jakiegoś czasu. Co tydzień, jeśli nie codziennie, nasze poczucie przyzwoitości jest atakowane kolejną historią o wykorzystywaniu seksualnym lub jego tuszowaniu.

Mnożą się skandale. Osoby obeznane z tematem, które zabierały głos, twierdzą, że widzimy tylko wierzchołek góry lodowej.

Jednakże, zwłaszcza jeśli chodzi o moralność płciową, współczesna modernistyczna hierarchia całkowicie porzuciła rolę nauczyciela. Na przykład podczas czterodniowej konferencji, która odbyła się w lutym [2019] w Watykanie, poświęconej seksualnemu wykorzystywaniu nieletnich, temat homoseksualizmu nie został nawet poruszony. Podczas konferencji prasowej po pierwszym dniu wykładów (w tym wygłoszonym przez "papieża" Franciszka) dziennikarz zapytał, dlaczego w ogóle nie wspomniano o słowie "homoseksualizm".

W odpowiedzi na to pytanie "arcybiskup" Scicluna, który odegrał wiodącą rolę w organizacji tej konferencji na szczycie, odpowiedział: "Wspomniał Pan o jednej kategorii; ktoś inny mógłby mówić o heteroseksualności. Są to elementy ludzkiej kondycji i uznajemy ich istnienie. Ale nie są czymś, co rzeczywiście usposabia do grzechu". Trudno byłoby uwierzyć, że naprawdę powiedział te słowa, gdyby się ich nie zobaczyło czarno na białym. Ale wyrażają one ideę modernistycznej hierarchii, że homoseksualizm jest normalnym stanem, który należy zaakceptować i że nie prowadzi do wykorzystywania seksualnego nieletnich.

Pan Jezus założył Kościół nauczający: "Idźcie i nauczajcie...". Fundamentalną rolą katolickiego Kościoła jest prowadzenie dusz do zbawienia.

Wszyscy moglibyśmy powiedzieć razem z urzędnikiem etiopskiej królowej Kandaki, który siedząc w swoim rydwanie czytał proroka Izajasza i został zapytany przez diakona Filipa, czy rozumie, co czyta: "I jakżebym mógł, jeśli mi nikt nie wyjaśni?" (Dz. Ap. 8, 31). Wszystkim nam musi ktoś pokazać, musi nas ktoś nauczyć.

Jednakże soborowa hierarchia porzuciła ten obowiązek, a jeśli faktycznie naucza, to nie prawdziwej nauki Chrystusowej. Nie jest to zdrowy pokarm prawdy, lecz trucizna błędu. Niedawnym przykładem był dokument opublikowany 10 czerwca przez watykańską Kongregację Edukacji Katolickiej.

W obszernym dokumencie zatytułowanym "Stworzył ich jako mężczyznę i kobietę. Z myślą o drodze dialogu na temat kwestii gender w edukacji" rzekomo podejmuje się kwestię "teorii płci". Termin ten jest używany jako słowo-wytrych dla modnej dziś idei głoszącej, że płeć jest "płynna", a nie jest czymś zdeterminowanym przez Boga. Doprowadziło to do wielu błędów i zła moralnego naszych czasów.

Chociaż dokument próbuje bronić tradycyjnego katolickiego stosunku do płci – jako czegoś, co jest trwałe i zdeterminowane przez Boga przy stworzeniu każdego człowieka – mówi również, że Kościół musi być gotowy do "dialogu" na temat współczesnej teorii płci. I oto mamy przed sobą – klasyczne modernistyczne pustosłowie. Podobnie jak sam *Vaticanum II*, dokument ten próbuje powiedzieć, że coś jest jednocześnie prawdziwe, jak i fałszywe, zarówno dobre, jak i złe. Pozwala czytelnikowi wybrać z dokumentu cokolwiek zechce, stosownie do swych z góry określonych wyobrażeń.

Oczywiście, dokument został zaatakowany przez transpłciowe organizacje, które uważają za obraźliwe mówienie, że płeć jest z góry określona przez Boga. Bez wątplenia z Watykanu nadejdzie "wyjaśnienie" zapewniające tych ludzi, że ich opinia ma znaczenie i musi zostać wysłuchana. Że najważniejszy termin *dialog* jest słowem dnia, które obowiązuje od czasów *Vaticanum II*. Ale podczas gdy dawniej zawsze towarzyszył ekumenizmowi (w odniesieniu do koncepcji fałszywych religii), teraz jest coraz częściej używany do akceptowania współczesnych idei moralności, które powinny być potępione.

Dialog jest w rzeczywistości słabością nauczyciela. Boi się, że nie będzie lubiany. Chce być przyjacielem wszystkich, więc słucha błędów i uśmiecha się. Jego postawa to: "Bądźmy wszyscy jedną wielką, szczęśliwą rodziną". Ale w ten sposób nauczyciele zdradzają te same dusze, do których zbawienia zostali posłani. Akceptując błąd, utwierdzają niegodziwych w swoim postępowaniu.

O takich nauczycielach Pan Jezus powie na ich sądzie: "A biada wam, doktorowie i faryzeusze obłudnicy, że zamykacie królestwo niebieskie przed ludźmi! Sami bowiem nie wchodzić, ani wchodzącym wejść nie pozwalacie... Wężę! Rodzaju jaszczurczy! Jakże ujdziecie potępienia piekielnego?" (Mt. 23, 13. 33).

Ks. Benedict Hughes CMRI

Artykuł z czasopisma "The Reign of Mary", nr 173, Summer 2019 (www.cmri.org) (2)

Tłumaczył z języka angielskiego Mirosław Salawa

(Tytuł i większość ilustracji od red. *Ultra montes*).

Przypisy:

(1) Tytuł oryginalny: *When the Teachers Become the Taught* (Kiedy nauczyciele stają się uczniami).

(2) Por. 1) Ks. Benedict Hughes CMRI, a) [Sedewakantyzm: jedyny logiczny wniosek](#). b) [Farsa Vaticanum II. Rzetelna ocena soboru po pięćdziesięciu latach](#). c) [Nowa praktyka "dialogu". Duch apostołski zniszczony przez Vaticanum II](#). d) [Pożegnalne słowa do swoich kapłanów. O spuściznie Benedykta XVI](#). e) [New Age, Nowa Religia](#). f) [Konieczność modlitwy o nawrócenie zbłąkanych dusz](#). g) [Karmić dusze nauką prawdy](#). h) [Papież Pius XII – w pięćdziesiątą rocznicę śmierci](#). i) ["...ale nas zbaw ode złego..."](#). Czy modernistyczny kościół jest w stanie wyrzucić diabła? j) [Franciszek-Bergoglio znowu atakuje! Pokaz dwulicowości Vaticanum II](#).

k) Największa ozdoba katolickiego kapłaństwa. l) Cała i nieskalana. Musimy zachować integralność wiary katolickiej. m) Korzenie problemów: Vigano dotyka źródła posoborowych błędów. n) Kult Czternastu Świętych Wspomożycieli.

2) Bp Mark A. Pivarunas CMRI, a) Sedewakantyzm. b) Odpowiedzi na zarzuty wobec stanowiska sedewakantystycznego. c) Fatima, negocjacje FSSPX z modernistami i stanowisko arcybiskupa Lefebvre. d) Nieomyślne nauczanie papieża Piusa XII i Jego świątobliwych poprzedników potępia błędy i herezje Vaticanum II. e) Odstępstwo Campos i nielogiczne stanowisko teologiczne FSSPX.

3) Ks. Noël Barbara, a) Papieska nieomyślność a dzisiejszy kryzys w Kościele. b) Ecône – koniec, kropka. c) List otwarty do członków Bractwa Św. Piusa X (FSSPX). d) Uderzające podobieństwo reform Pawła VI do reformy anglikańskiej 1549 roku. e) Katolicka Msza święta a Novus Ordo Missae. Czy NOM jest ważną mszą? f) Czy Jan Paweł II jest modernistą? g) Zdemaskowanie braku autorytetu władzy Neokościoła.

4) Mario Derksen, a) Habemus Bergoglio. Antypapież Franciszek i soborowy kościół. b) "Jako owce, nie mające pasterza". Sześćdziesiąt lat Sede vacante. Referat wygłoszony na Konferencji Fatimskiej.

5) John Daly, a) Nieprawdopodobny kryzys. b) Długotrwały wakat Stolicy Apostolskiej w ujęciu księdza O'Reilly. c) Arcybiskup Lefebvre a sedewakantyzm.

6) Ks. Jacek Tyłka, a) Dogmatyka katolicka. b) O cnotach heroicznych.

7) Św. Pius X, Papież, a) Encyklika Pascendi dominici gregis o zasadach modernistów. b) Przysięga antymodernistyczna.

8) Ks. dr Maciej Sieniatycki, a) Etyka katolicka. b) Główne zasady etyki Kanta a etyka chrześcijańska.

9) Ks. Dr Fryderyk Klimke SI, a) Hasła etyczno-religijne monizmu. b) Religia i poznanie.

10) O. Mikołaj Łęczycki SI, Pobudki do unikania grzechu śmiertelnego i kilka innych rozważań pobożnych.

11) Ks. Józef Stagraczyński, a) Grzechy wołające o pomstę do nieba. b) Czego uczy Kościół o piekle.

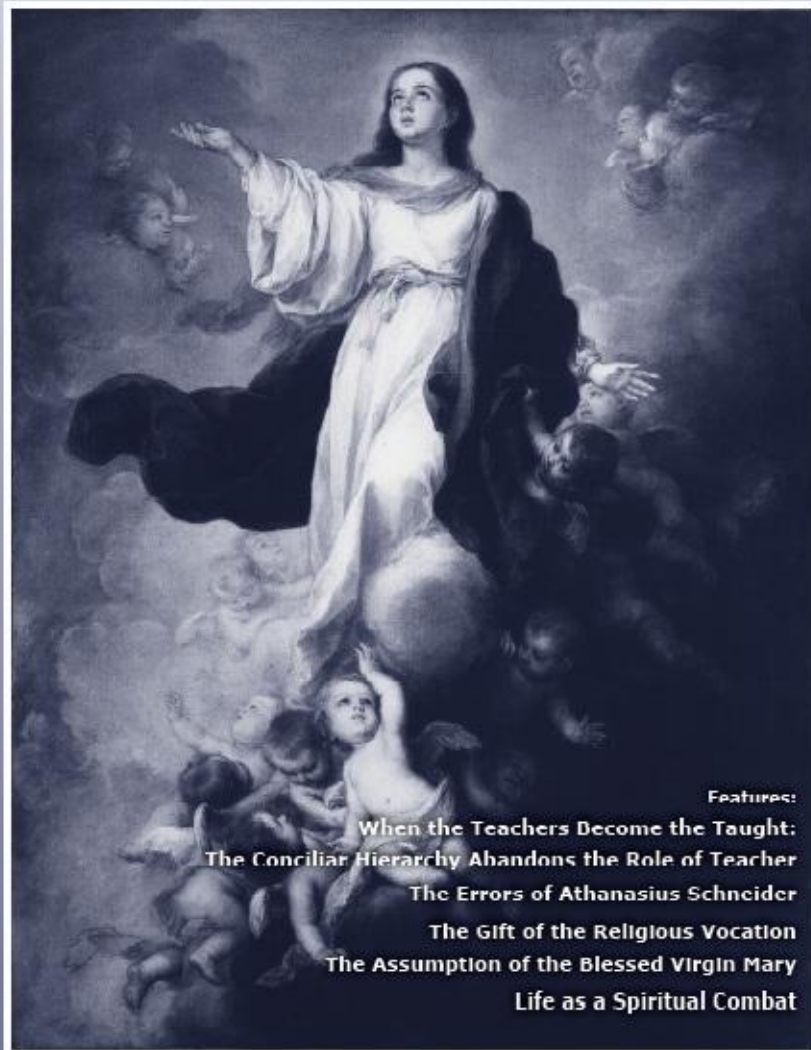
12) Kapłan Archidiecezji Gnieźnieńskiej, Grzechy wołające o pomstę do nieba.

(Przypisy od red. **Ultra montes**).

The

Reign of Mary

Features:

When the Teachers Become the Taught:
The Conciliar Hierarchy Abandons the Role of Teacher
The Errors of Athanasius Schneider
The Gift of the Religious Vocation
The Assumption of the Blessed Virgin Mary
Life as a Spiritual Combat

www.CMFI.org

Summer 2010

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXXI, Kraków 2021